

El Sínode pren el pols de l'Església

Hem arribat a l'equador dels treballs del Sínode dels Bisbes. Va començar el 7 d'aquest mes i acabarà el proper 28. Tres setmanes per prendre d'alguna manera el pols de l'Església arreu del món. És enriquidor per a tots els pares sinodals, auditors i experts. Gairebé 400 persones de tots els països del món. El [...]

21 octubre, 2012 - ESSLÉSIA DE BARCELONA

Hem arribat a l'equador dels treballs del Sínode dels Bisbes. Va començar el 7 d'aquest mes i acabarà el proper 28. Tres setmanes per prendre d'alguna manera el pols de l'Església arreu del món. És enriquidor per a tots els pares sinodals, auditors i experts. Gairebé 400 persones de tots els països del món.

El Sínode dels Bisbes és un fruit del Concili Vaticà II, convocat per l'estimat beat Joan XXIII, el 50 aniversari de l'inici del qual hem celebrat l'11 d'aquest mes a Roma. Per què va néixer el

Sínodo? Perquè els bisbes reunits en Concili veien que convenia que aquella relació amb el Papa davant de les sessions conciliars es mantingués d'alguna manera quan s'acabés el Vaticà II. I per això el Concili parlà del Sínode episcopal perquè l'episcopat catòlic pogués col·laborar d'una manera més eficaç amb el Sant Pare. I fou Pau VI qui el va establir concretant la seva naturalesa, finalitats i composició.

Ens hem reunit bisbes dels cinc continents i de tots els països del món. Els països més petits tenen un representant i els més grans no passen de quatre. Això fa que no hi ha grups dominants i que en les intervencions dels pares sinodals va sortint la realitat religiosa, social i cultural dels diferents indrets. Escoltant les intervencions de cinc minuts hem pogut prendre el pols de l'Església estesa d'Orient a Occident. Cardenals i patriarques, bisbes i eparques fan present l'Occident i l'Orient.

Estem tractant el tema de la transmissió de la fe cristiana. Arreu hi ha necessitat i urgència d'evangelització, de presentar Déu i el seu evangeli als homes i les dones d'avui, sense oblidar els joves. Aquesta preocupació ha estat constant en totes les intervencions. La nova evangelització és el repte que tenim a tot el món. El pols de l'Església és missioner. Però.... com fer-ho? Aquesta ha estat una pregunta sovintejada, però també s'han ofert respostes. Hi ha moltes experiències reeixides de vida cristiana, de parròquies i comunitats, de famílies i moviments que treballen molt i força bé en la transmissió de la fe. Tanmateix, el repte és fort, perquè arreu hi ha moltes persones que viuen com si Déu no existís. Aquests dies d'intervencions, la paraula que s'ha escoltat més és la de la família. De tots els continents, però especialment d'Europa, d'Àfrica i d'Àsia, ha quedat palès que la família cristiana ha estat transmissora de la fe cristiana als fills, i que si la família es descristianitza -com s'esdevé en molts indrets del món- es fa molt difícil l'evangelització i la catequització dels infants, adolescents i joves. Amb la família ens hi juguem molt per al bé de les persones, de la societat i de la Església.

+Lluís Martínez Sistach

Cardenal arquebisbe de Barcelona